

Una profecia que s'ha complert:

"Mañana sonará el aldabonazo de la justicia."

(De "La Montaña Republicana" de dissabte.)

L'ESQUERRA, VICTORIOSA I

El triomf esclatant d'ahir a tot Catalunya

Manresa i els pobles del districte han donat també la seva lliçó contundent als reaccionaris de tota mena

La victòria d'ahir és la reafirmació de la República, la Llibertat i la Revolució

Cara en el 12 d'abril, el poble de Catalunya, en tota la seva extensió i en tota els seus indrets va posar-se novament en peu per a demostrar que el passat no podia tornar i que el poble vol una República i una Catalunya d'Esquerra.

Com a tots els adversaris i enemics, descombrats davant la intensa campanya de propaganda i agitació iniciada al voltant de tota els costats contra la campanya obediencista reglamentada per alguns però propagada, estimulada i pagada per altres l'Esquerra Republicana de Catalunya en coalició amb la Unió Socialista ha aprofitat per aprofitar en totes les circumstàncies electorals de la nostra terra.

La lliçó per als nostres adversaris al els resta una mica de sergonya de duració. Aquesta data del 20 de novembre passarà davant d'ells per a servir de temps perquè registri la seva sortida de les darreres que ha sofert la revolució a Catalunya i per les conseqüències que portarà en la trajectòria de la República i en l'implantació de l'Estatut de les llibertats catalanes.

A Manresa en tota els nostres adversaris lluraren un combat mai vist, el resultat ha estat igualment esplèndid a favor de la candidatura d'Esquerra superant el triomf del 12 d'abril. Però a la propaganda i a l'activitat desenvolupada per la Lliga els serriem fets desde la trona i les ordres donades per les congregacions la ciutat de Manresa va demostrar amb fets al que anunciaven els nostres homes en el Mirador d'altres passats que a la nostra ciutat la revolució ha estat batuda per sempre.

De les eleccions d'ahir els nostres polítics en viden a recollir profitoses experiències. Més enllà de les comentaris extensament. Anà en plena alegria del triomf i en plena esperança de l'evolució de Catalunya hem de remarcar la significació més viva de victòria. Significa que el poble que va dar la República vol que d'ara en endavant i l'ordre cessi la seva eterna revolució fins a la consecució i establiment d'un règim de llibertat i de justícia social.

La jornada electoral a Manresa

La jornada electoral a la nostra ciutat transcorregué pacíficament i sense cap incident. A primera hora hem vist una gran activitat de les darreres, però el que electoralment vivim i a les què de la tarda en acabar les votacions ja veiem la victòria de l'Esquerra i la Lliga.

La jornada electoral a Manresa va acabar amb una victòria. Al local social d'aquesta ciutat davant tot el dia hi hagué una gran activitat. A mesura que anaven la tarda el local s'anava omplint de ciutadans que comentaven amb gran animació el curs de la jornada electoral.

El resultat dels resultats que es van donar a conèixer des de la secció de Manresa va resultar favorable a l'Es-

querra i feren rebre amb gran satisfacció. Tot seguit es va començar a conèixer des de les seccions de Baga, Llobregat i Cardener, així com una victòria rotunda de la candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya de tal manera que a les tres, quan arribà el senyor Selva les rebí amb una gran ovació i viatgés al diputat al Parlament Català. Els resultats que s'anaven coneixent donaven a la victòria de l'Esquerra proporcions importants. Davant l'entusiasme de la multitud aplaudida

a Unió Catalana es vegeren obligats a convocar parlamentària el diputat senyor Selva i Salda i el senyor Prada, els quals foren constantment interromperts per les cridances entusiastes. A primera hora de la matinada es convocaren a rebre noves de Barcelona, les quals donaven impressions molt favorables per a l'Esquerra. El públic començà a retirar-se a les tres de la tarda i després de comentar el resultat electoral.

En resum: un gran dia per a Catalunya.

A BARCELONA

A la Generalitat

Moments després de l'encoberta amb el conseller de Governació, els periodistes fugeren l'oportunitat de conversar amb el President de la Generalitat, senyor Macià, al qual els va comunicar que les informacions que es referien a la futura electoral eren del tot favorables a l'Esquerra Republicana de Catalunya segons es coneixien, i per confirmar-ho, els donà a conèixer dades corresponents a diverses localitats.

Poc estona més tard, els informadors parlaren amb el senyor Puig i Ferrer, el qual els manifestà que acabava de celebrar una conferència telefònica amb el conseller de Cultura senyor Gassol, que es trobava a Terrassa. Digué que les impressions que li havia comunicat no eren bones, però després morí per confiar amb el resultat favorable per l'Esquerra

El senyor Macià a la Falç

A la, a dos quarts de dotze, el President senyor Macià, acompanyat del senyor Campeny i Alguadís, va fer una visita a l'entorn social de La Falç, que es trobava completament acompanyat de públic. Al davant de l'entorn, a la Rambla, s'estacionà també un nombre públic.

En arribar el senyor Macià, i els seus acompanyats va ésser objecte d'una felicitosa demostració de simpatia. El senyor Macià, presentant honorat de la salutació, pronuncià unes paraules de salutació i afecte als veïns de La Falç i es felicità de la victòria electoral obtinguda, a la qual tant havien contribuït, va dir, amb llur entusiasme i llur actitud ineludable.

El President senyor Macià fou estímulament aplaudit.

Seguidament el senyor Campeny dirigí un petit parlament a la multitud i després de felicitar de l'Esquerra

En la introducció de la Ruta republicana de Manresa es començà comentant els resultats de les primeres eleccions al Parlament de Catalunya el novembre de 1932, posteriors a les municipals de març del 1931 que portaren la República i la Generalitat provisional i després de l'aprovació a les Corts de l'Estatut d'autonomia a l'agost de 1932. A Manresa, el president Macià i ERC obtingueren el 50% de vots, la Lliga el 20% i els Carlins un 10%.

La segona parada consistir en conèixer els quatre diputats manresans electes i que tingueren projecció nacional: Joan Selvas i Carner, primer alcalde, Conseller de Governació, mort al 1934; Jaume Serra Húnter universitari fundador de la Universitat Autònoma morí a l'exili; Francesc Senyal, diputat a Corts al 33 i al 36, sotsconseller del ministeri de treball, s'exilià a Mèxic; Francesc Farreras i Duran, càrrecs a l'àrea d'agricultura i exiliat a Mèxic on fou nomenat President del Parlament a l'exili fins el 1980, on amb una carta traspassava la legitimitat a Heribert Barrera, el nou president elegit. Té una placa dedicada a l'inici del carrer Sant Miquel.

Tercera etapa. A la plaça Gispert, on vivia i treballava el tercer alcalde de Manresa Francesc Marcet a finals de 1932, que apareix en la foto amb els altres alcaldes Selvas i Carner (1931) i Lluís Prunés (1931-32), que més endavant tingué responsabilitats en el Govern de la Generalitat, entre elles Conseller del Govern, s'exilià a Mèxic. Marcet passà a l'exili a França fins el 1948, la seva família represaliada: la mare de 73 anys a la presó i la filla depurada com a funcionària.

La quarta aturada es fa al Col·legi de La Renaixença on com es veu a la foto on Companys entremig de l'alcalde Marcet a l'esquerra de la foto i el Conseller Ventura Gasol a la dreta, pugem les escales del nou edifici per inaugurar-lo. L'obra de govern municipal fou extensa en el camp de l'ensenyament en edificis i en model pedagògic avançat, la promoció de colònies escolars, la construcció de la piscina municipal, l'obertura de centres d'assistència social i diverses millores urbanístiques.

En la cinquena etapa a davant del Casino, es comentà la rica vida cultural d'entitats cinèfiles, teatrals, corals, literàries amb gent com l'escriptor Joaquim Amat i Piniella, autor de la novel·la K.L Reich, i protagonista de l'estàtua que se li ha dedicat davant del que ara és la Biblioteca de Manresa. O gent com el periodista Josep M Planes que excel·lí en la descripció de la vida cultural, esportiva, nocturna i dels baixos fons de Barcelona. Assassinat per un escamot de la Fai per haver-los denunciat com a autors dels crims dels germans Badia. Té una placa al carrer Canal.

La sisena etapa fou a la plaça Sant Domènec, centre neuràlgic de la Ciutat, on s'explicaren aspectes de la vida quotidiana i de l'oci: esports emergents com el futbol o el ciclisme, aplecs, trobades corals, balls a diversos locals del Passeig i del Barri Vell. La foto superior és una vista aèria de l'església de Sant Domènec al davant de l'antic edifici de Can Jorba.

La visita amb més de 60 persones conduïda pels historiadors: Conxita Parcerisas, Francesc Comas, Joan Ma Serra, Genís Frontera i Josep Huguet, culminà amb un abundós vermut a la Plaça Cerarols.